

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8C/109/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614200650
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:7614200650.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne EOS KSI Slovensko, s. r. o, so sídlom Bratislava Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému E. o zaplatenie 220,98 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na súd 16. 1. 2014 v jej konečnej úprave pripustenej uznesením súdu z 24. 11. 2014 č. k. 8C 109/2014 - 37 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 220,98 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 26. 2. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnila tvrdeniami, že jej právna predchodkyňa obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, 19. 12. 2007 uzavrela so žalovaným zmluvu o pôžičke evidenčné číslo 6043776, na základe ktorej mu poskytla pôžičku v celkovej sume 1 180,14 eur. Žalovaný mal podľa zmluvy pôžičku splácať v pravidelných 48 mesačných splátkach po 26,82 eur. K dátumu spísania žaloby žalovaný uhradil iba sumu 992,34 eur. Žalovaný svoju povinnosť riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku porušil. Preto listom z 18. 2. 2011 - predžalobná upomienka vyzvala žalovaného k okamžitej úhrade všetkých dlžných splátok jednorázovo. Žalovaný do podania žaloby dlžné splátky neuhradil. Jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 220,98 eur. Žalobou si uplatňuje aj úroky z omeškania so zaplatením tohto peňažného dlhu v zákonnej výške.

Na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa spolu so žalobou predložila súdu listiny, a to zmluvu o pôžičke z 19. 12. 2007 č. 510122389, všeobecné obchodné podmienky platné od 1. 4. 2007, predžalobnú upomienku z 18. 2. 2011 spolu s poštovou doručenkou a prehľad splátok a úhrad.

V rámci prípravy pojednávania súd 9. 6. 2015 doručil žalovanému žalobu na vyjadrenie. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe predložených listinných dôkazov.

Oboznámením listinných dôkazov v spise súd zistil nasledovné skutočnosti:

Z písomnej zmluvy o pôžičke z 19. 12. 2007 č. 510122389 súd zistil, že právna predchodkyňa žalobkyne obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, 19. 12. 2007 uzavrela so žalovaným zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala žalovanému poskytnúť pôžičku vo výške 25 000,- Sk (829,85 eur). Žalovaný sa v zmluve zaviazal zaplatiť žalobkyňi 48 mesačných splátok po 808,- Sk (26,82 eur). Zmluva okrem údajov o výške pôžičky 25 000,- Sk, o výške mesačnej splátky 808,- Sk a o počte mesačných splátok 48 obsahuje už iba údaj o ročnej priemernej miere nákladov (RPMN) 26,19 %. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky (ďalej VOP).

Z písomného podania datovaného 18. 2. 2011, označeného ako „Predžalobná upomienka“ a pripojenej doručky súd zistil, že právna predchodkyňa žalobkyne týmto podaním žalovaného vyzvala k okamžitej úhrade všetkých splátok úveru jednorázovo a zaplateniu sumy 354,08 eur najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky. Podľa poštovej doručky písomnosť na adrese R., prevzala 22. 2. 2011 dcéra žalovaného.

Z prehľadu splátok a úhrad úveru predloženého žalobkyňou vyplýva, že žalovaný prvú splátku vo výške 26,82 eur uhradil 30. 1. 2008. Následne nepravidelne poukázal celkom 35 úhrad po 26,82 eur a jednu vo výške 53,63 eur. Poslednú úhradu vo výške 26,82 eur vykonal 20. 2. 2012. K 4. 12. 2013 tak na pôžičku uhradil celkom 992,34 eur.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávky z 10. 6. 2014 vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, zmluvou postúpila na žalobkyňu pohľadávku voči žalovanému v celkovej výške 226,05 eur.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 19. 12. 2007, tzn. v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej zákon o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V prejednávanej veci súd s poukazom na citovanú právnu úpravu vychádzal zo záveru, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovaným 19. 12. 2007 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o zmluvu, ktorou sa právna predchodkyňa žalobkyne ako veriteľ zaviazala poskytnúť žalovanému ako spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a žalovaný ako spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Právna predchodkyňa žalobkyne je právnickou osobou, ktorej jedným z predmetov podnikania bolo poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Preto spĺňala charakteristiku veriteľa podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Preto žalovaný spĺňal charakteristiku spotrebiteľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 4 ods.1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva ďalej obsahuje:

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere z 19. 12. 2007 neobsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, a to predovšetkým sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch), a tiež ani výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva však predovšetkým neobsahuje žiadny údaj o úrokoch a ani o poplatkoch, ktoré mal v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru žalovaný zaplatiť.

V prejednávanej veci nebolo medzi účastníkmi sporné, že právna predchodkyňa žalobkyne žalovanému spotrebiteľský úver na základe predmetnej zmluvy z 19. 12. 2007 poskytla, a tiež že žalovaný úver vyčerpal. Preto súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ust. § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch aj napriek absencii vyššie uvedených náležitostí nepovažoval za neplatnú. Aplikujúc citovanú právnu úpravu obsiahnutú v ust. § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch súd však prijal záver, že žalobkyňa na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 19. 12. 2007 nemá právo požadovať na žalovanom zaplataenie úrokov a poplatkov, ktoré v zmluve nie sú vôbec uvedené.

Žalobkyňa sa v prejednávanej veci žalobou domáhala na žalovanom zaplataenia sumy 220,98 eur, a to na základe tvrdení, že žalovanému poskytla celkovú pôžičku v sume 1 180,14 eur s tým, že žalovaný jej mal zaplatiť 48 mesačných splátok po 26,82 eur, čo predstavuje 1 287,26 eur (48 x 26,82 eur).

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 19. 12. 2007 č. 510122389 (nie č. 6043776 ako uvádza žalobkyňa v žalobe) vyplýva, že právna predchodkyňa žalobkyne poskytla žalovanému úver vo forme pôžičky vo výške 25 000,- Sk, čo predstavuje v prepočte 829,85 eur. Preto sa súd nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že jej právna predchodkyňa žalovanému poskytla pôžičku vo výške 1 180,14 eur.

Súd len dodáva, že z tvrdení žalobkyne a ani zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky z 19. 12. 2007 nie je vôbec vyvoditeľ záver, aké úroky a poplatky mal žalovaný v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru zaplatiť, a ani záver, aké mali byť celkové náklady žalovaného spojené s úverom.

Podľa § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

Podľa § 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch poplatkami je akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

V prejednávanej veci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 19. 12. 2007 vyplýva, že právna predchodkyňa žalobkyne poskytla žalovanému úver vo výške 25 000,- Sk, tzn. 829,85 eur. Tvrdenie žalobkyne v žalobe, že žalovanému poskytla celkovú sumu pôžičky 1 180,14 eur nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalovaný podľa zmluvy mal zaplatiť 48 mesačných splátok po 808,- Sk, tzn. 26,82 eur, čo predstavuje celkom 1 287,36 eur. Vzhľadom na tvrdenia žalobkyne o celkovej výške poskytnutej pôžičky 1 180,14 eur a v zmluve absentujúci údaj o celkových nákladoch žalovaného spojených s poskytnutím spotrebiteľského úveru nie je v prejednávanej veci možné vyvodiť záver o skutočnosti, aké mali byť celkové náklady žalovaného spojené so spotrebiteľským úverom. Či to mala byť suma 350,29 eur (1 180,14 eur - 829,85 eur) alebo suma 457,51 eur (1 287,36 eur - 829,85 eur), a tiež koľko z tejto sumy mali predstavovať úroky, koľko poplatky, koľko prípadné poistenie. Nie možné tiež vyvodiť, akú časť mesačnej splátky v celkovej výške 808,- Sk predstavuje istina úveru, akú časť úroky, koľko poplatky, prípadne poistenie. Podľa čl.6 bod 6.3 VOP pritom v jednotlivých splátkach bol zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky.

Súd len dodáva, že majú na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu, naplneniu uvedeného účelu nemôže učiniť zadosť zmluva, z ktorej nie je ani súdom (nie to spotrebiteľom) možné vyvodiť vyššie uvedené závery. Odchylnosť právnej úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava, a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť.

V prejednávanej veci súd mal preukázané, že právna predchodkyňa žalobkyne poskytla žalovanému úver vo výške 829,85 eur, pričom žalovaný doposiaľ na úver zaplatil už 992,34 eur, teda viac ako mu bola výška poskytnutého úveru. Preto súd žalobu vzhľadom vyššie uvedené právne závery, podľa ktorých žalobkyňa nemá právo od žalovaného žiadať žiadne úroky ani poplatky, ktoré nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené, žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zásada úspechu v konaní). Žalovaný bol v konaní úspešný v plnom rozsahu. Keďže si však žalovaný žiadnu náhradu trov v konaní neuplatnil, súd žiadnu náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.